

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BANJALUKA
Broj: 11 0 U 016492 16 Uvp
Banjaluka, dana 12. jula 2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija: Smiljane Mrše, predsjednika vijeća, Merside Bjelobrka i Edine Čupeljić, članova vijeća, uz učešće zapisničara Margarete Nikić, u upravnom sporu po tužbi tužioca M.S. iz B., Ulica ..., kojeg zastupa punomoćnik O.K., advokat iz B., Ulica ..., protiv rješenja tuženog Ministarstva ... RS, broj: 03/4-1-3-560-176/14 od 30. marta 2015. godine, u predmetu utvrđivanja svojstva ratnog vojnog invalida i prava na ličnu invalidninu, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci, broj: 11 0 U 016492 15 U od 29. januara 2016. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 12. jula 2018. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev tužioca za naknadu troškova za sastav zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke, u ukupnom iznosu od 1.125 KM.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom se odbija tužba protiv uvodno označenog akta tuženog, donesenog u izvršenju presude tog suda, broj: 11 0 U 013938 14 U od 27. februara 2015. godine, a kojim se odbija kao neosnovana žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Odjeljenja za ... Grada B., broj: 06-560-1137/2012 od 23. jula 2012. godine, te u postupku revizije daje saglasnost na rješenje. Tim rješenjem donesenim po službenoj dužnosti u postupku prevođenja, u stavu 1. dispozitiva, ukida se rješenje istog organa broj: 06-560-3478/09 od 31. avgusta 2009. godine, u stavu 2., tužiocu priznatom ratnom vojnom invalidu (RVI) druge kategorije sa 100% invaliditeta i dalje se priznaje svojstvo RVI treće kategorije sa 90% invaliditeta, po osnovu ranjavanja vršeci vojnu dužnost kao pripadnik VRS, sa pravima po tom osnovu od 01. jula 2012. godine, pa dok za to postoje zakonom propisani uslovi i u stavu 3., odbija kao neosnovan zahtjev tužioca za priznavanje prava na dodatak za tuđu njegu i pomoć.

U obrazloženju pobijane presude se navodi da je osporeni akt pravilan i zakonit, jer je zasnovan na činjenicama utvrđenim od strane drugostepene ljekarske komisije, navedenim u nalazu i mišljenju broj: 236/15 od 26. marta 2015. godine, što je zasnovano na ispravama u spisu, odnosno medicinskoj dokumentaciji koja je priložena od strane tužioca.

U blagovremenom zahtjevu za vanredno preispitivanje presude, tužilac prigovara da se obrazloženje presude svodi na preispitivanje nalaza i mišljenja drugostepene ljekarske komisije, bez ocjene tužbenih navoda. Smatra da komisija nije pravilno ocijenila medicinsku dokumentaciju koja se odnosi na dijagnostifikovanje fantomskog bola i problem sa pokretljivošću i opterećenjem u kukovima i vratu tužioca, pa da nije postupljeno u skladu sa

zakonom, jer da nije utvrđeno pravo činjenično stanje. Obrazloženje nije dato u skladu sa članom 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13, u daljem tekstu: ZPP). Takav nalaz i mišljenje da nije mogao poslužiti kao osnov za donošenje osporenog akta, jer Ljekarska komisija nije pravilno ocijenila fantomske bolove u amputiranoj nozi, što utiče na psihu tužioca i dovelo je do dijagnoze F 62.0, sa elementima PTSP. Ističe da je predočio relevantnu medicinsku dokumentaciju, nalaze i otpusne liste, ali isti nisu pravilno cijenjeni, pa da nalaz i mišljenje ne ispunjava kriterije propisane članom 5. stav 2. Pravilnika o radu Ljekarskih komisija za ocjenu vojnog invaliditeta („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 100/12). Nijedan član Ljekarske komisije nije neurolog, a nije prihvatila nalaz neurologa u kojem je konstatovano postojanje fantomskog bola. Navodi da ispunjava uslove za utvrđenje postojanja vojnog invaliditeta u procentu od 100%. Predlaže da se presuda preinači, tako da se tužba uvaži i tuženi obaveže da mu nadoknadi troškove upravnog spora.

U odgovoru na zahtjev tuženi ističe da je sve navode zahtjeva cijenio u osporenom aktu, a i sud povodom pokrenutog upravnog spora. Predlaže da se zahtjev odbije. U pogledu medicinske dokumentacije na okolnost postojanja fantomskog bola, ističe da je nalaz od dana 30. januara 2014. godine izdat nakon 20 godina od dana ranjavanja, a postojanje fantomskog bola da nije utvrđeno u skladu sa članom 8. Pravilnika o utvrđivanju procenata vojnog invaliditeta („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 22/93, u daljem tekstu: Pravilnik), posmatranjem i dokumentovanom amnezom, pa da se ne može prihvatiti kao osnov za ocjenu vojnog invaliditeta. Poziva se na stav Vrhovnog suda Republike Srpske, u presudi broj: 14 0 U 000664 11 Uvp od 28. marta 2011. godine.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, pobijanu presudu, kao i cjelokupne spise predmeta ovog upravnog spora i predmetne upravne stvari, saglasno članu 39. ZUS, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa predmeta proizlazi da je tužilac rođen 1954. godine, te da ima učešće u oružanim snagama Republike Srpske u periodu od 26. marta 1992. do 20. marta 1995. godine. Ranjen je dana 30. jula 1994. godine, na način da je nagazio na zaostalu minu od koje je izgubio veći dio stopala lijeve noge. Hirurški je liječen u odgovarajućoj zdravstvenoj ustanovi od posljedica eksplozivnog ranjavanja oba donja ekstremiteta kad mu je amputirano lijevo stopalo, a nakon toga urađena i reamputacija istog stopala. Liječen je antibioticima, redovno je previjan i pušten kući sa preporukama za terapiju i kontrolu. Rješenjem organa broj: 06-5603478/09 od 31. avgusta 2009. godine, donesenim u postupku prevođenja, tužiocu je i dalje bilo priznato svojstvo RVI druge kategorije sa 100% invaliditeta po osnovu ranjavanja zadobijenog vršeci vojnu dužnost kao pripadnik oružanih snaga Republike Srpske, sa pravima po tom osnovu, a zasnovano je na nalazu i mišljenju prvostepene Ljekarske komisije broj: 751/05 od 29. septembra 2005. godine, u kojem je oštećenje organizma tužioca cijenjeno po T-101.-70% i T-302.-30%, uz član 4. stav 5. Pravilnika uvećano za 20% i utvrđen ukupan vojni invaliditet 100%. Prvostepenim rješenjem od 23. jula 2012. godine donesenim u postupku prevođenja, tužiocu se priznaje svojstvo RVI treće kategorije 90 % invaliditeta, a zasnovano je na nalazu prvostepene Ljekarske komisije broj: 710/12 od 29. juna 2012. godine i broj: 770/12 od 19. jula 2012. godine, kojim se cijeni po T-101a.-70%, uvećano za 10% primjenom člana 7. Pravilnika, iznosi 80% i po T-91.-20% Liste i primjenom člana 4. stav 1. Pravilnika, utvrđuje ukupan vojni invaliditet 90%.

Osporeni akt je u činjeničnom smislu zasnovan na nalazu i mišljenju drugostepene Ljekarske komisije, broj: 236/15 od 26. marta 2015. godine. Uvidom u kompletnu medicinsku dokumentaciju, spise predmeta i neposrednim pregledom tužioca, komisija je konstatovala da

se tužilac kreće uz pomoć dvije podlaktne štake i proteze za lijevu potkoljenu i stopalo, jer je amputacija urađena na nivou iznad lijevog skočnog zgloba, bataljak blago hiperemičan očuvanog kontinuiteta kože, bez ranica i fistuloznih otvora koji bi ukazivali na postojanje osteomielitisa, hipotrofija mišića lijeve potkoljenice, na zadnjoj strani polovine desne potkoljenice vidni ožiljci, mišići desne potkoljenice očuvanog tonusa i trofike, skočni zglob bez otoka diskretno redukovanih pokreta, uz uredan nalaz na desnom stopalu, pokreti u kukovima u pravcu fleksije, ispruženom nogom 70 stepeni, slobodne rotacije, izvodi abdukciju, pokreti u koljenima u pravcu fleksije do 100 stepeni. Cijeni se po T-101.a)-70% Liste, za amputaciju lijevog stopala i skočnog zgloba, uvećano za 10% po članu 7. Pravilnika po ovoj tački iznosi 80%, te po T-91.-20% Liste, zbog posljedica ranjavanja u predjelu desne potkoljenice, koje je ostavilo diskretno ograničenu pokretljivost u desnom skočnom zglobu, uz ostali uredan funkcionalni nalaz po segmentima desne noge. Sadrži obrazloženje da nema osnova za ocjenu po T-302. Liste, po kojoj je ranije cijenen, a koja definiše hronični osteomielitis sa stalnim fistulama i čestim pogoršanjima, jer nema fistula, niti osteomielitisa, što proizlazi iz priloženih nalaza i neposrednog pregleda tužioca.

Odgovoreno je na navode u odnosu na pokrete u kukovima koji su ograničeni i prenapregnutost kičme. Pored amputiranog lijevog stopala, tužilac ima prekomjernu tjelesnu težinu, koja sa narušenom statikom utiče na opterećenje kičmenog stuba i svih zglobova oba donja ekstremiteta. Na to utiče i proces trošenja i starenja. Navedene tegobe su uvažene kroz ocjenu vojnog invaliditeta zbog manjeg ranjavanja desne potkoljenice, koje je ostavilo diskretni funkcionalni deficit na desnom skočnom zglobu, koje je više opterećeno radi narušene statike nedostajanjem lijevog stopala i nošenjem proteze.

Posebno je obrazloženo da iz priloženih nalaza specijalista, u dijelu dijagnoza ne postoji naveden fantomski bol, niti u dijelu terapije, jer nisu ordinirani lijekovi, a da se fantomski bol u dijelu dijagnoza navodi prvi puta u nalazu od dana 30. januara 2014. godine.

Tako obrazložen nalaz i mišljenje drugostepene ljekarske komisije sastavljene od ljekara različitih specijalnosti, koji je zasnovan na medicinskoj dokumentaciji koja se nalazi u spisu predmeta, nije doveden u sumnju prigovorima zahtjeva kojim se osnovano ne ukazuju na drugačije činjenice, pa time nije dovedena u sumnju niti pravilnost i zakonitost pobijane presude koja sadrži jasne razloge zbog kojih je tužba odbijena i osporeni akt održan na snazi, koje prihvata kao pravilne i ovaj sud.

Pravilno sud u obrazloženju pobijane presude navodi da u ovom slučaju nema osnova za ocjenu oštećenja organizma tužioca po T-302. Liste procenata, koja definiše hronični osteomielitis sa stalnim fistulama i čestim pogoršanjima, jer se nalazima ortopeda i fizijatra koji se nalaze u spisu ne navode fistule, niti osteomielitis. Pored toga i drugostepena ljekarska komisija pri pregledu tužioca nije ustanovila da su te promjene kod tužioca prisutne. Pravilno su obrazloženi i navodi koji se odnose na fantomski bol u lijevoj nozi, jer se isti kao dijagnoza prvi put konstatuje u nalazu ljekara od 30. januara 2014. godine, a u ranijoj medicinskoj dokumentaciji, odnosno nalazima ljekara nisu određene terapije, niti su propisani lijekovi u odnosu na postojanje tog bola. Nalaz od 2014. godine nije mogao uticati na pravilnost i zakonitost rješenja od 2012. godine, jer je rješenje doneseno prije sačinjavanja tog nalaza. Pravilno sud u pobijanoj presudi cijeni da navodi o otežanoj pokretljivosti kukova i opterećenju kičme, takođe ne utiču na drugačije odlučivanje iz razloga koji su naprijed izneseni. Za odbijanje zahtjeva za tuđu njegu i pomoć su dati jasni razlozi da tužilac nije nepokretan i može samostalno obavljati fiziološke potrebe, pa nisu ispunjeni uslovi za priznavanje tog prava. S

tim u vezi, svi prigovori tužioca istaknuti u tužbi, suprotno navodima zahtjeva su pravilno obrazloženi.

Proizlazi da istaknuti prigovori ne mogu dovesti do drugačijeg rješenja, jer je sud u obrazloženju pobijane presude dao pravilne razloge zbog kojih je tužbu odbio, s obrazloženjem da je nalaz i mišljenje jasan i potpun i da je mogao biti osnov za donošenje osporenog akta. Kod tako utvrđenih činjenica i datih razloga na okolnost utvrđenog vojnog invaliditeta, ovaj sud nalazi da nemaju osnova prigovori tužioca da nije odgovoreno na navode tužbe i da je pobijanom presudom odlučeno na štetu tužioca.

Iz iznijetih razloga, po ocjeni ovog suda u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi iz člana 35. stav 2. ZUS, pa se na osnovu člana 40. stav 1. istog zakona zahtjev tužioca odbija.

S obzirom da se zahtjev za vanredno preispitivanje odbija, na osnovu člana 49. i 49a. ZUS, u vezi sa članom 397. stav 1. ZPP, koji se u upravnom sporu primjenjuje na osnovu člana 48. ZUS, odbija se i zahtjev tužioca za naknadu troškova upravnog spora, jer nije stranka koja je uspjela u sporu, pa nema pravo na naknadu tih troškova.

Zapisničar
Margareta Nikić

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpravka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podraščić